

Tárgy: Re: Információ kérése

Feladó: Pelyhe József <jozsef.pelyhe@gmail.com>

Dátum: 2022.08.29. 18:39

Címzett: gmail.com

CC: gyam.petervasara@heves.gov.hu, monika.liszkay@ijb.emmi.gov.hu

Tisztelt

Úr!

Mai napon történt telefonbeszélgetésünkkel kapcsolatban bennem és a jogi képviselőmben is megfogalmazódott pár kérdés melyre szeretném, ha a beszélgetés alatt jelzett válaszában írásban reagálna.

Mivel nem szerettem volna első körben rögtön bíróságra menni, és kizárólag a gyerekre zsugorítani a problémát, hiszen egy jól működő család minden esetben többet ad a közös gyerekeknek, mint külön-külön nevelő szülőké, így jogi tanácsadóm javaslatára vettem fel a kapcsolatot a Családsegítővel. Jogi tanácsadóm első lépésként minden ügyfelének ezt javasolja, mert ezen állami szolgálat segítségével le lehet ültetni a feleket. Segíteni lehet a család egyesítést, eloszlatni a nézeteltéréseket mielőtt azok alapján bírósági szakaszba kerül. Ez a folyamat minden esetben azzal kezdődik, hogy minimum egy alkalommal leülnek a felek, és külsős partner segítségével megpróbálják tisztázni a helyzetüket. Természetesen fizikai bántalmazást vagy arra utaló fenyegetéseket nem lehet ide sorolni, ott erre nem lehet lehetőség. Az első közös találkozón kiderül, hogy létezik-e közös irány vagy nem. Amennyiben bíróságra kerül az ügy, abban az esetben már nincs lehetőség a szolgálat bevonására. Ezért nem is javasolja első körben a bíróságot senkinek.

Az Ön, kizárólag arra az egy vonalra felépített tanácsadása, mely szerint csak és kizárólag annyi lehetőség van ezekben a helyzetekben, hogy hónapokra el kell távolodni a másik féltől és közben azonnal indítani kell a bírósági eljárást, én és a jogi képviselőm számára is érthetetlen. Jogi képviselőm természetesen nem Heves megyében praktizál.

Kérem tájékoztatását, hogy az Ön gyakorlatában minden esetben kihagyásra kerül-e a családegyesítésre tett kísérlet, vagy ez az eset az Ön megítélése szerint ezt a lépést nem igényelte. Amennyiben úgy ítélte meg, mi alapján hozta meg ezt a döntést?

Amennyiben minden szituációban ez a bevett gyakorlat, kérem tájékoztatását, hogy az Ön körzetében, esetlegesen előforduló családi nézeteltérések, vélemény különbségek esetén miben merül ki a családtámogatás fogalma.

Esetünkben sem testi erőszak, sem bármiféle fenyegetés nem valósult meg. Egy olyan pár, aki egy napot nem élt együtt, nem tette pokollá, vagy csak rosszá egymás életét, akik koruknál fogva ragaszkodóbbak egy-egy véleményhez, elképzeléshez, ami alapján keresik a lehetőségeket a közös, de mégis tágasabb élettérre, mi alapján nem kaphatott az Ön körzetében egy békítési kísérletre lehetőséget? Mindkét fél írásos kommunikációjában folyamatos visszatérő elem a közös jövő. Az utolsó írásos üzenetek mindkét fél részéről pár naposak. Ez alapján nem jelenthető ki, hogy csak és kizárólag a bíróság az egyetlen út.

Előző levelemben jeleztem, hogy kicsi község adta helyzetből adódóan a területi védőnő családbarát, így nem várható el tőle, hogy teljesen objektív legyen a hozzáállása. Az Ön, többször elhangzott, egyetlen tanácsa, miszerint csak a bíróság létezik, hallatán bennem, illetve jogi képviselőmben is felmerül a kérdés, hogy Ön áll-e valamilyen rokoni, baráti, szívességi kapcsolatban a Benyus családdal, mely alapján, érintettségéből kifolyólag Öntől sem várható el a teljes pártatlanság?

Amennyiben számomra nem, csak jogi képviselőmnek ad bizonyos információkat, abban az esetben is kérem ezzel kapcsolatos visszajelzését, hogy fel tudja venni Önnel a kapcsolatot.

Személy szerint bízom abban, hogy ez az eljárás nem sztenderd, és nincs kapcsolat a

családdal, mert jelen esetben az Ön bevonásával mindkét fél azzal nyugtathatja magát, hogy a szakember, egy óra ügyel foglalkozást követően is csak ezt az egy lehetőséget erőlteti. Nem szükséges a gyerekért tenni, családnak lenni, hiszen a szakember megmondta. Tiszta szívből sajnálom, ha ez valóban a Magyarország Családsegítő Szolgálat Parádi kirendeltségének eszmei gondolata. Felmerül bennem is a kérdés, hogy más lokalizációban ennek ellentéte miért működik?

Válaszára várva,

Köszönettel,

Pelyhe József